

Veľký piatok 2012

Kázňový text: ...opovrhnutý bol, a nevážili sme si ho. Ale on niesol naše choroby, vzal na seba naše bolesti. Izaiáš 53, 3b-4

Milí bratia a sestry!

Udalosti, ktoré čítame v evanjeliách v súvislosti s utrpením Ježiša Krista sú naplnené temnotou. V súvislosti s ľuďmi a ich konaním tam nenachádzame takmer nič pozitívne. Zrada, zapretie, strach, zloba, žiarlivosť, ľahostajnosť, násilie, cynizmus a napokon smrť. To je výsledok ľudského konania.

Nenájde sa ani jeden človek, ktorý by sa Ježiša zastal, ak nepočítame krutého Piláta, ktorý ho síce najskôr chce oslobodiť, ale pod hrozbou zbytočných problémov ponecháva proces voľný priebeh a alibisticky si umýva ruky.

Šimon Cyrenejský síce pomáha Ježišovi niesť kríž, ale len preto, že ho k tomu prinútili. Keď už máme pred sebou toľko utrpenia, akosi podvedome hľadáme zmysel toho všetkého. Pýtame sa: Nemohol Boh problém našej viny vyriešiť inak, trochu elegantnejšie a menej drasticky?

Syn sa ma včera spýtal: *Ak Boh môže všetko, prečo Boh nemohol povedať - vaše hriechy sú zmazané a bodka? A zachrániť tak Ježiša pred utrpením a smrťou. Ved' môže všetko.* Je to veľmi dobrá otázka.

Pri stvorení predsa Bohu stačilo povedať: **Bud' svetlo** - a bolo svetlo, **nech zem vydá živé organizmy** - a stalo sa. **Nech je mesiac a hviezdy** - a bol mesiac a hviezdy. Nemohol povedať: **Nech je odpustenie ľudských hriechov a omylov?** Žiaľ nemohol. Pretože hoci je všemohúci, takto odpustenie a dôsledky ľudskej slobody nefungujú.

Boh stvoril svet v procese, ktorý bol veľkolepý a úchvatný. Vedci nad ním dodnes žasnú. Ale na kríži pretvoril svet procesom, ktorý bol strašný. PREČO? Pretože tak to vo vesmíre chodí. Zmeniť niečo k dobrému v človeku dokáže len láska. A to nie hocijaká – láska, ktorá prináša obeť.

Tak to funguje aj v našich medziľudských vzťahoch. Pokiaľ milujete človeka, ktorému v živote nič nechýba a nemá žiadne zvláštne potreby, nič vás to nestojí. Je to pohoda. Pravdepodobne vo svojom okolí máte len pár takýchto ľudí. Možno sa s takými priatelíte. Je to príjemné.

Ale ak ste sa rozhodli priateliť s niekým, kto má veľa problémov, je citovo nevyrovnaný a vyžaduje si špecifické potreby, je isté, že vás to bude niečo stáť. **Nemôžete mať dotyčného radi bez toho, aby jeho trápenie nedopadlo aj na vás.** Vždy tu prichádza k určitému prenosu, pri ktorom problémy toho druhého zasiahnu aj vás.

Je väčšinou dosť vyčerpávajúce tráviť čas s človekom, ktorý je naplnený depesiou, ktorý je vnútorne rozorvaný. Asi jediný spôsob ako môžeme tohto človeka milovať – je nechať sa ním emocionálne vysávať. Niečo z vašej plnosti a vyrovnanosti musí prejsť do jeho života a potom vy budete trochu vyšťavený a poloprázdny.

Ak toto nechcete zažiť, a naopak chcete zažívať emocionálnu pohodu, tak sa takýmto ľuďom jednoducho vyhnite. Ale pravdepodobne oni sa potopia hlbšie. **Jediná cesta ako ich milovať vedie cez obeť.**

Mnohí z vás mladých chodíte do školy, možno máte v triede utiahnutého a neoblúbeného spolužiaka alebo spolužiačku. Nikto sa s ňou nepriatelí, chlapci si z nej uťahujú. Dievčatá, predstavte si, že by ste sa rozhodli spriateliť sa s ňou. Sadnete si k nej a začnete s ňou počas prestávky tráviť čas. Asi všetci tušíte, čo sa stane. Tí oblúbení študenti povedia: *Čo sa s ňou bavíš?!* A zrazu sa začnú tak trochu odťahovať od teba. Trochu z tej jej izolácie sa nalepí na vás. Už nie ste takí „cooloví“. **Keď však chcete zmierniť opustenosť tohto dievčaťa,**

nemáte inú možnosť len vstúpiť do jej samoty a niečo z tej samoty padne aj na vás – to je obeť.

Podobne to funguje v rodičovstve. Keďže sme teraz v očakávaní ďalšieho rodičovstva, už niekoľko krát sme si s manželkou povzdychli, že zase na pár rokov stratíme tú nezávislosť, ktorú si momentálne užívame, keďže sú naše deti už dosť veľké. Keď sú deti malé sú úplne na rodičoch závislé a ako rodičia sa musíme na niekoľko rokov v prospech nich vzdať svojej nezávislosti.

Keď chceme, aby z nich niečo bolo, musíme sa im venovať, čítať im a čítať – dosť často knižky, ktoré nás trochu nudia. Potom musíme pozorne počúvať ich nekonečné otázky a poctivo im odpovedať.

Potom im dávať pravidelné porcie chvály a povzbudenia aj vtedy, keď sa im veci moc nevydarili...

Všetky tieto obeť prinášame preto, aby z nich vyrástli samostatní a vyrovnaní ľudia. Ale mnohí rodičia toto nechcú robiť a tak z ich detí vyrastú neistí, problémoví a zraniteľní ľudia, závislí na iných. Ak sa na to pozrieme z tejto stránky, máme dve možnosti: buď môžeme priniesť obeť my rodičia, alebo oni. Buď budeme dočasne trpieť my, alebo budú tragicky neskôr, alebo celý život trpieť oni.

Každá skutočná láska, ktorá dokáže v živote niečo zmeniť – je vlastne zástupnou obeťou.

Možno poznáte príbeh Harryho Pottera – knižného hrdinu.

V prvom diele tejto ságy sa ho zlý lord Voldemort snaží zabiť, ale nie je schopný sa ho ani dotknúť. Keď sa ďalší darebák snaží Harryho napadnúť, zakúsi silnú bolesť, ktorá mu v tom zabráni. Harry ide neskôr za svojim učiteľom a pýta sa ho, prečo sa ho jeho nepriateľ nedokázal dotknúť? Jeho mentor mu vysvetľuje: *Tvoja matka zomrela, aby ťa zachránila a tá láska zanechala na tebe zvláštne znamenie. Nie je to jazva, ani žiadne viditeľné znamenie. Ale pokiaľ ťa niekto tak hlboko miloval, zanechá to navždy na tebe znamenie, ktoré ti poskytne ochranu.*

Prečo má tento príbeh taký úspech, prečo nás tak dojíma? Pretože v hĺbke srdca cítime, že to tak funguje aj v bežnom živote. Je to aj naša skúsenosť. **V jadre každej skutočnej lásky sa ukrýva obeť. Vieme, že každý, kto pre nás v živote niečo zásadného urobil – rodič, učiteľ, priateľ, manžel, manželka - sa určitým spôsobom obetoval. Vstúpil do tej našej hry a vzal na seba nejakú ťažkosť, ktorá by nás inak prevalcovala.**

A určite viete, prečo o tom rozprávam dnes, vo Veľký Piatok.

Boh vstupuje do tej našej hry – do nášho života, medzi nás problémových jedincov. K nám, ktorí sme namočení v problémoch a presiaknutý vinami. Možno nám mohol povedať aj vetu: *pust' tie problémy a viny z hlavy, nepripúšťaj si ich k telu, bude to dobré.* Ale ono to takto nefunguje. A tak sa bezproblémový Kristus skláňa k nám a začína priateľiť s nami, ktorí sme namočení v problémoch. **A na neho sa zrazu lepí a na neho sa prenáša nielen časť našich problémov a vín, ale On ich berie všetky. Je ich však toľko, že ho úplne zničia.** Presne o tomto hovorí proroctvo Izaiášovej knihy: ***On niesol naše bolesti...***

To je príbeh Ježiša Krista a zároveň náš príbeh. Ježišova obeť na našom živote, na živote tých, ktorí jeho obeť prijali **zanechala znamenie**, ktoré nás zachránilo a aj dnes chráni.

Diabol ani smrť nad nami už nemajú moc, pretože obeť je silnejšia ako smrť. Amen!

David Bázlik – zborový farár